

VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ

Conferința națională a Asociației Sociologilor din România, Oradea, 26-27 octombrie 2006

Specializarea Sociologie de la Universitatea din Oradea a împlinit zece ani! Evenimentul a fost sărbătorit printr-o Conferință națională de sociologie, care s-a desfășurat în 26-27 octombrie în orașul de pe Crișul Repede, sub auspiciile Asociației Sociologilor din România. În același cadru festiv, au fost decernate titluri de *Doctor Honoris Causa* profesorilor Paul H. Stahl și Ilie Bădescu, cărora li s-a omagiat aportul la progresele științelor sociale și la dezvoltarea învățământului de profil de la Universitatea din Oradea. Rândurile de mai jos nu se doresc a fi mai mult decât o reflectare personală a manifestării la a cărei organizare am participat.

Numărul mare de titluri înscrise la secțiunile de sociologie și asistență socială – 113 – a fost nu numai un semn al succesului promovării conferinței, dar și o provocare pentru organizatori. Față de cele patru secțiuni planificate inițial, am fost nevoiți să grupăm materialele propuse în șapte secțiuni tematice pentru a integra fezabil desfășurarea conferinței într-o după-amiază și o dimineață. Secțiunile propuse, în afara dezbaterilor în plen, au fost: *Politici sociale și asistența socială în contextual integrării europene, Opinie publică, comunicare, tranziția instituțiilor și integrarea europeană, Delincvență. Abordări teoretice și empirice, Sociologie economică și organizațională,*

Sociologia și antropologia ruralului, Familia și educația în fața provocărilor mileniului III, Dezvoltări ale teoriei și metodologiei sociologice și antropologice. Întrucât, din motive pe care le expun mai jos, toate secțiunile s-au desfășurat în paralel, nu am putut participa decât la secțiunea dedicată educației și familiei, este imposibil să sintetizez discuțiile din secțiuni. Pot doar să remarc entuziasmul ulterior al unora dintre moderatori relativ la calitatea studiilor și a intervențiilor din secțiunile coordonate: *Politici sociale, Sociologie rurală, Dezvoltări ale teoriei și metodologiei sociologice.* Lista e limitată, evident, de comunicările mele informale cu conducătorii de secțiuni.

În prima zi a conferinței erau programate dezbaterile în plen și o reuniune a Asociației Române de Sociologie, urmate de trei dintre secțiunile de mai sus. Captivați de discuțiile aprinse provocate de contribuțiile plenariștilor, participanții și organizatorii au permis prelungirea mult peste programul stabilit a acestei etape. Astfel, la finalul zilei mai rămăsese timp doar pentru discuțiile în cadrul Asociației. Prelungirea cu mai bine de o oră și jumătate a intervențiilor în plen a avut părți bune, dar și evidente laturi indezirabile. Schimburile de replici pe tema stratificării sociale și a emergenței unei noi clase de mijloc, remarcile privind destinul ruralului

sau referitoare la statutul profesional al asistenților sociali au atins teme extrem de importante ale dezbaterii sociale autohtone. S-ar fi dorit totuși o respectare mai strictă a programului primei zile, care permitea audierea, din partea fiecărui participant, a lucrărilor a cel puțin două secțiuni. Participanții ar fi avut acces la informație mai multă și mai densă – prin omogenitatea tematică a secțiunilor –, iar discuțiile ar fi fost mult mai bogate în unele dintre grupuri.

Sedința ARS a demonstrat că se pot desfășura întâlniri scurte, dar eficiente, dacă se atinge doza de participare și responsabilitate necesare. În ora de discuții moderată de Ilie Bădescu, președintele ARS și de Floare Chipea, din partea organizatorilor, accentul a fost permanent pe obiective practice și de interes imediat. Dincolo de rezultatele raportate de conducerea asociației – inițierea cotării ISI Thomson a revistei *Sociologie Românească* sau apariția paginii Web a asociației – s-au făcut propuneri vizând îmbunătățirea comunicării în interiorul asociației, eficientizarea relațiilor internaționale ale Asociației (cotizația ISA pe acest an nefiind plătită!), o orientare a resurselor către activități de formare profesională pe lângă alte priorități precum comunicarea publică, descentralizarea activităților Asociației, atât prin promovarea inițiativelor locale, cât și prin susținerea activității unor grupuri tematice.

Reflectând la incapacitatea de auto-susținere financiară a Asociației, Adrian Dușa a sugerat ca unele dintre activitățile

să beneficieze de suport instituțional, precum este plata cotizației ISA din fonduri extrabugetare de către facultatea de profil a Universității din București sau asigurarea suportului logistic pentru unele activități de genul școlilor de vară – de către facultăți coorganizatoare. Dincolo de beneficiile ajutorului unor structuri potente, membri asociației ar trebui să mediteze și la posibilul lor efect debilitant asupra motivației pentru inițiativele autonome. Asociația trebuie să fie o structură de acțiune colectivă, iar funcționarea ei independentă de contribuția membrilor poate face uitat acest adevăr simplu și fundamental. În plus, investițiile membrilor – sub forma plății cotizației, în forma cea mai simplă directă, dar și a înaintării de propuneri, a asumării unor responsabilități și a participării în procesele deliberative – ar produce mai multe beneficii colective și ar articula mai bine activitatea asociației pe nevoile membrilor ei.

Conferința a fost un succes chiar dacă, din partea unui organizator, o asemenea apreciere poate părea lipsită de modestie. Atmosfera generală a fost una de dialog deschis, respect și solidaritate colegială. „Cina bihoreană” din prima seară și excursia la Peștera Urșilor și Stâna de Vale din după-amiaza celei de-a doua zile au contribuit și ele la generarea unui climat propice dezvoltării unor parteneriate și întăririi rețelelor de cercetători.

Adrian Hatos

Primit la redacție: octombrie 2006